

Arrest

nr. 324 016 van 26 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Louizalaan 390 / 13
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 maart 2023 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DARBINIAN, die *loco* advocaat A. ALENKIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 9 oktober 2019 en verzoekt op 15 oktober 2019 een eerste keer om internationale bescherming. Dit verzoek wordt onontvankelijk verklaard omdat niet België maar Nederland verantwoordelijk was voor de behandeling van zijn verzoek.

1.2. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en dient op 20 mei 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek beslist de Dienst Vreemdelingenzaken tot een technische weigering, omdat verzoeker niet kwam opdagen voor zijn gehoor.

1.3. Verzoeker keerde niet terug naar zijn land van herkomst en dient op 18 november 2022 zijn huidige en derde verzoek om internationale bescherming in, dat onvankelijk wordt verklaard. De commissaris-generaal beslist op 31 januari 2023 tot de kennelijke ongegrondheid van dit verzoek en aan verzoeker wordt internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Georgische nationaliteit. U werd geboren op 15 juni 1980 in Dedoplistskaro. U was mecanicien van beroep en werkte aan landbouwmachines.

U huwde met T. P. en kreeg met haar twee kinderen, L., geboren op 28 maart 2007, en M., geboren op 24 augustus 2009.

Op 23 november 2018 verliet u Georgië samen met uw echtgenote en kinderen, uw zus en uw stiefdochter uit het eerste huwelijk van uw echtgenote. U vestigde zich gedurende zes maanden in Polen, waar u enige tijd kon werken. Na zes maanden trok u weg uit Polen omdat uw werkvisum niet langer geldig was, en reisde u door naar Nederland. Daar deed u een verzoek om internationale bescherming. De Nederlandse autoriteiten zouden van plan geweest zijn u terug naar Georgië te deporteren, en u trok door naar Frankrijk, waar u ook een verzoek om internationale bescherming indiende. U kreeg echter geen opvang in Frankrijk en u reisde met uw gezin verder naar België, waar jullie op 15 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming indienden. Korte tijd later keerden uw kinderen, stiefdochter en zus terug naar Georgië. Sedert de breuk met uw echtgenote werden uw kinderen door uw zus terug naar België gebracht.

Uw verzoek in België werd onontvankelijk verklaard omdat niet België, maar Nederland verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek. U keerde niet terug naar Georgië, maar diende op 20 mei 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In dit verzoek werd beslist tot een technische weigering door de DVZ, daar nu niet kwam opdagen voor uw gehoor. U keerde niet terug naar Georgië, maar diende op 18 november 2022 uw derde en huidige verzoek om internationale bescherming in, dat onvankelijk verklaard werd.

U verklaarde dat u in Georgië lid was van de Nationale Beweging (UNM) en dat u toezicht hield bij de verkiezingen. Bij een verkiezing in 2016 of 2017 merkte u op dat ene K. B. en zijn handlangers burgers dwongen om voor Georgische Droom te stemmen. Jullie kregen hierover ruzie, en K. B. en zijn bende sloegen u in elkaar. De volgende dag probeerde u klacht in te dienen bij de politie, maar de politiechef zei dat u geen klacht mocht indienen en dat u anders zou “verdwijnen”.

In de daaropvolgende maanden kwam u K. B. dikwijls tegen, gezien jullie in een klein dorp woonden: u zag hem wekelijks meerdere keren. Bij deze toevallige ontmoetingen schold hij u telkens uit en bedreigde hij u met de dood. Dat ging zo verder tot 19 september 2018, wanneer u K. B. tegenkwam in het dorp en hij u beschoot. U raakte niet gewond en kon ontkomen. Toen u klacht probeerde neer te leggen bij de politie, was opnieuw dezelfde politiechef aanwezig, en weigerde hij opnieuw uw klacht te registreren. U leefde hierna nog ongeveer anderhalve maand ondergedoken in Georgië bij verschillende verwanten, tot uw vertrek naar Polen op 23 november 2018.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw lidkaart van UNM, en een attest dat uw lidmaatschap van UNM bevestigt (originelen).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

*Er dienen vooreerst ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van uw relaas. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Eveneens werd beloofd dat misdrijven begaan door de vroegere autoriteiten zouden onderzocht worden, wat in de eerste paar jaren na de overwinning van Georgian Dream leidde tot enkele duizenden klachten van personen die zich slachtoffer achtten van schendingen door het vorige UNM-regime. In 2013-2014 werden veel ambtenaren die tussen 2004-2012 functies bekleedden onder het UNM-regime ook daadwerkelijk gerechtelijk vervolgd. In 2015 waren er echter amper nieuwe rechtszaken en in 2016 waren de meeste zaken afgesloten en kwamen er, op een uitzondering na, geen nieuwe aanklachten tegen voormalige ambtenaren van de UNM-regering. Op basis van de beschikbare informatie is er actueel geen sprake van gerechtelijke vervolging van personen die onder het vorige UNM-bewind een overheidsfunctie bekleedden noch van personen die onder datzelfde bewind lid/aanhanger waren van de UNM. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat u gerechtelijke vervolging dien te vrezen louter omwille van uw toenmalige tewerkstelling, lidmaatschap of sympathie voor de UNM. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.*

U verklaarde ten tijde van uw eerste verzoek om internationale bescherming in België nog dat u en uw echtgenote Georgië ontvlucht waren wegens problemen met haar ex-man (persoonsgegevens DVZ, eerste verzoek, rubriek 37). Bij uw derde verzoek maakt u echter enkel gewag van problemen met K. B. en zijn criminele bende. Dat u bij uw eerste verzoek expliciet vermeldde wegens de problemen met de ex van uw vrouw vertrokken te zijn, en niets zei over enige politieke problemen of bedreigingen door K. B., breekt de geloofwaardigheid van uw problemen met K. in ernstige mate af.

Verder kan nog de aandacht gevestigd worden op het volgende. Wanneer u op het CGVS gevraagd wordt of de problemen met K. de enige reden vormen voor uw vertrek uit Georgië, bevestigt u dat. Bij confrontatie met uw verklaringen ten tijde van uw eerste verzoek, stelt u enkel "ik weet het niet", en vervolgens stelt u dat u die verklaringen niet gedaan had, of dat uw verklaringen verkeerd begrepen werden (CGVS p. 10-11). Vreemd genoeg verandert u meteen daarna het geweer van schouder, en stelt u dat jullie toch problemen hadden met de ex van uw echtgenote. U stelt dat hij u met de dood bedreigde sedert 2008-2009, tot 2017, dat de problemen nog niet opgelost zijn, en dat u ook mocht u énkél met de ex van uw vrouw problemen gehad hebben, dat u dan nog altijd Georgië zou hebben verlaten (CGVS p. 11-12). Als dat werkelijk zo zou zijn, kan niet ingezien worden waarom u over deze problemen geen enkele melding maakte ten tijde van uw derde verzoek om internationale bescherming, en dat u bij confrontatie niet weet om welke problemen het gaat en zelfs ontkent hier ooit over gesproken te hebben. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van de idee dat u werkelijk problemen zou gekend hebben met de ex-man van uw echtgenote.

Daarnaast legde u met betrekking tot uw problemen met K. B. tegenstrijdige verklaringen af, die uw geloofwaardigheid nog verder afbreken. Zo stelde u op DVZ nog dat uw vader bedreigd werd door dezelfde criminele bende als u (Verklaringen derde verzoek, rubriek 22). Op het CGVS echter stelt u dat uw broer in de problemen kwam met dezelfde criminelen, maar ontkent u dat andere familieleden ook in de problemen kwamen (CGVS p. 10). Bij confrontatie stelt u dat uw vader overleden is omdat hij zich zodanig zorgen maakte om uw problemen, maar die uitleg heft de tegenstrijdigheid niet op (CGVS p. 15).

Voorts verklaarde u op de DVZ dat de criminele bende van K. B. u drie keer fysiek heeft aangevallen voor uw vertrek (Verklaringen derde verzoek, rubriek 17). Op het CGVS maakt u echter slechts gewag van twee geweldincidenten: u werd geslagen op een verkiezingsdag, en werd beschoten op 19 september 2018. U ontkent dat er andere geweldsincidenten zouden gebeurd zijn (CGVS p. 10). Bij confrontatie met uw verklaringen over drie fysieke aanvallen op de DVZ, komt u niet verder dan vaagweg te stellen dat u het niet weet, dat u veel incidenten heeft gehad, en dat u zich niet meer in detail herinnert hoe het was (CGVS p. 15-16). Dat is geen ernstige uitleg. Logischerwijze zou immers kunnen worden verwacht dat u nog zou weten of u twee dan wel drie keer fysiek werd belaagd.

Bovenstaande tegenstrijdigheden handelen niet over details, maar over kernelementen van uw asielrelaas, namelijk de incidenten die u ertoe brachten uw land te verlaten. Bijgevolg wordt geoordeeld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig op de helling staat. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij gedurende de volledige asielprocedure coherente en gelijklopende verklaringen aflegt, en deze in de mate van het mogelijke probeert te staven door middel van betrouwbare documenten, wat bij u geenszins het geval bleek te zijn.

Naast bovenstaande vaststellingen betreffende de geloofwaardigheid van uw relaas, dient ook opgemerkt te worden dat u hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat u niet kan rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Zo stelt u dat u na beide geweldsincidenten (de slagen op verkiezingsdag en de beschieting van uw wagen) een poging deed om daarover klacht neer te leggen bij de politie, maar u stelt dat de enige politiebeambte die aanwezig was, een chef met de voornaam Yego, u dit telkens weigerde en u daarbij bedreigde bovendien (CGVS p. 13). Dat is vooreerst slechts een blote bewering, die u geenszins weet te staven, maar bovendien blijkt dat u verder geen enkele poging gedaan heeft om elders hulp te krijgen of om deze situatie aan te klagen. U overwoog niet om met een andere politieagent te spreken of de politie op een andere manier te contacteren, zodat u met iemand anders dan Yego zou kunnen spreken. U nam geen advocaat onder de arm om te kijken welke stappen u kon ondernemen om ervoor te zorgen dat uw rechten gerespecteerd

zouden worden. U bent niet op de hoogte van het bestaan van overheids- en privéorganisaties in Georgië bij wie u terecht kon, en u deed zelfs geen enkele poging om zich daarover te informeren. Evenmin overwoog u om bij de Nationale Beweging zelf aan te kloppen om te kijken of u daar advies of hulp kon krijgen (CGVS p. 13-15, 16). Hieruit blijkt geenszins dat u alle realistische beschermingsmogelijkheden in Georgië heeft uitgeput, wel integendeel.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker werkt dit middel als volgt uit:

"(...)

Verzoeker gaat helemaal niet akkoord met de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoeker had problemen in zijn land van herkomst, Georgië.

De bestreden beslissing stelt:

[...]

Verzoeker had echter ernstige problemen in zijn land van herkomst omwille van politieke redenen.

Vele zo genaamde vrijheden en hervormingen in Georgië bestaan enkel op papier.

Verzoeker was een lid van United National Movement in Georgië. Hij was dus politiek actief aldaar.

Hij was tevens bezig met toezicht op verkiezingen en had nadien problemen met de bende van K. B. van Georgische Droom partij.

De verwerende partij gebruikt informatie van COI Focus Georgië - Algemene informatie die enkel maar algemene informatie geeft en niet specifiek over de situatie van verzoeker.

Het individuele vervolging van verzoeker gebeurde echter zonder vermelding in COI Focus Georgië omdat verzoeker niet een kopstuk was, maar een gewone burger.

Verzoeker bezorgt tevens alle bewijzen van zijn politieke activiteiten als lid van UNM.

De belangrijke problemen van verzoeker waren zijn problemen met K. B. en zijn criminele bende. Hij had echter ook andere problemen en onder meer met de ex-man van de vrouw van verzoeker.

Verzoeker vermeldt momenteel geen problemen met de ex-man van zijn vrouw, omdat hij momenteel alleen is en deze problemen momenteel minder actueel zijn. Deze waren echter actueel tijdens de samenwoning van verzoeker met zijn vrouw.

Verzoeker had zelf problemen met K. B. en dezelfde problemen hadden de familieleden van verzoeker zijnde zijn vader en broer. De vader van verzoeker werd tevens bedreigd door de criminele bende.

Er waren talrijke geweldincidenten met de criminele bende van K. B. en verzoeker was minstens drie keer fysiek heeft aangevallen voor zijn vertrek. Verzoeker was echter getraumatiseerd met als resultaat dat hij niet meer goed kon herinneren hoeveel keer was hij aangevallen en dat omwille van zijn langdurig stress.

Bovenstaande tegenstrijdigheden handelen echter niet over de kernelementen van verzoekers' asielrelaas.

Naast bovenstaande vaststellingen betreffende de geloofwaardigheid van verzoekers' relaas, dient ook opgemerkt te worden dat hij hoe dan hij in zijn situatie niet kon rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten (zie zijn verhaal).

De onafhankelijkheid en democratische instituten in Georgië bestaan enkel op papier.

Verzoeker heeft tevens aangetoond in zijn verhaal dat hij bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft.

De politie in Georgië heeft steeds geweigerd om aan verzoeker te helpen. Hij kreeg echter bij de politie geen documenten daarover, dat was typisch voor Georgië.

Er was tevens geen zin voor verzoeker om met een andere politieagent te spreken. De advocaat kon in deze situatie in Georgië helemaal niet helpen.

Georgië is mogelijks een veilig land volgens KB van 14 januari 2022, maar niet voor iedereen.

Er waren immers serieuze redenen om verzoeker ook in het land van herkomst te vervolgen mede omwille van zijn betrokkenheid in politiek.

De situatie van verzoeker is immers zeer specifiek en niet veilig.

Verzoeker werd vervolgd door een persoon K. B. die in zijn streek woonde.

Het probleem van verzoeker is absoluut realistisch en serieus.

Verzoeker kan daarom duidelijk niet terugkeren naar het land van herkomst.

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat de bestreden beslissing niet gestoeld is op afdoende motieven die de beslissing kunnen dragen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden, wat onder meer betekent dat het alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moet vaststellen, en dat het met deze feiten ook rekening moet houden bij het nemen van de beslissing.

Deze verklaringen kunnen, gelet op de gedetailleerde en correcte beschrijving, niet anders dan geloofwaardig worden beschouwd. Nochtans werd bij het nemen van de beslissing louter en alleen gewag gemaakt over het feit dat dit louter beweringen zijn.

Verwerende partij schraagt zich dan ook bij de beoordeling van de geloofwaardigheid meestal achter het feit dat verzoeker naar Georgië is teruggekeerd (wat geen dienstig argument is, zoals boven aangegeven) en dat Georgië bij KB als veilig land wordt beschouwd.

Dit zonder de pertinente verklaringen over zijn vervolgingsfeiten en zijn gehele asielrelaas verder en grondig af te toetsten.

Omdat deze pertinente verklaringen zijn asielrelaas kracht bij zetten en zijn geloofwaardigheid versterken, hadden deze bij het nemen van de beslissing mee in aanmerking genomen moeten worden, wat niet gebeurde.

De bestreden beslissing stelt dat de vervolgingsfeiten slechts loutere beweringen zijn die niet gestaafd worden.

Door de pertinente verklaringen niet in aanmerking te nemen bij het nemen van de beslissing, heeft verwerende partij onzorgvuldig gehandeld.

Bij de uitoefening van haar discretionaire bevoegdheden beschikt de overheid over een ruime beoordelingsbevoegdheid die de redelijkheid als grens heeft. Het is niet omdat de overheid beschikt over een discretionaire bevoegdheid dat zij in alle vrijheid haar beleidskeuze kan maken. Zij blijft immers onderworpen aan het redelijkheidsbeginsel.

Door zich vast te pinnen op de gedwongen terugkeer en het feit dat Georgië bij KB als veilig land is vastgesteld, maar de verklaringen over de vluchtmotieven en de vervolgingsfeiten zo goed als buiten beschouwing te laten of niet te laten doorwegen, heeft verwerende partij kennelijk onredelijk gehandeld.

Zo heeft verzoeker tijdens het onderhoud maximaal duidelijke (rekening houdende met zijn stress), gedetailleerde en coherente verklaringen afgelegd over de vluchtmotieven en de vervolgingsfeiten.

De redelijkheidstoets wordt door verwerende partij niet doorstaan door de migratieroute sterker te laten doorwegen dan de eigenlijke vluchtmotieven en de verklaringen over de vervolgingsfeiten.

Deze "onredelijkheid" wordt versterkt door het feit dat verwerende partij besliste geen tweede onderhoud met verzoeker te organiseren.

Gezien het al duidelijk was tijdens het eerste verhoor dat verzoeker coherente en eenduidige verklaringen kon afleggen over de vluchtmotieven en de vervolgingsfeiten, maar zijn geloofwaardigheid in het gedrang zou zijn gekomen door zijn repatriaties, had verwerende partij ervoor kunnen opteren om alsnog een tweede onderhoud te organiseren. Dit zou verzoeker de kans hebben gegeven zijn vluchtmotieven en de wijze van vervolgingsfeiten te bevestigen.

Verzoeker werd dus op onredelijke wijze en zonder enig belang de kans ontnomen om zijn geloofwaardigheid te bevestigen."

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en minstens om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.2.2. Bij beschikking van 25 september 2024 op grond van artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) verzocht de Raad beide partijen actuele landeninformatie voor te leggen aangaande de algemene situatie in Georgië.

De verwerende partij maakt op 2 oktober 2024, volgend op de voormelde beschikking, volgend stuk over middels vermelding van de weblink:

- COI Focus, “*Georgië algemene situatie*” van 11 december 2023.

Verzoeker maakt op 11 oktober 2024, volgend op de voormelde beschikking, verschillende uittreksels over van niet (of onduidelijk) nader gespecificeerde rapporten.

2.2.3. De verwerende partij maakt, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, op 21 februari 2025 aan de Raad een aanvullende nota over, waarin zij verwijst naar de COI Focus “*Georgië algemene situatie*” van 12 februari 2025 en er de weblink van vermeldt.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc*-onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, punten 105 – 106).

De Uniewetgever heeft, door te bepalen dat de rechterlijke instantie die bevoegd is om uitspraak te doen op een rechtsmiddel tegen een beslissing tot afwijzing van een verzoek om internationale bescherming indien van toepassing “*de behoefte aan internationale bescherming*” van de verzoeker moet onderzoeken, met de vaststelling van artikel 46, lid 3, van de richtlijn 2013/32 deze rechterlijke instantie, indien zij van oordeel is dat zij beschikt over alle daartoe noodzakelijke feitelijke en juridische gegevens, de bevoegdheid willen verlenen om na afloop van een volledig en *ex nunc*-onderzoek – dat wil zeggen een uitputtend en geactualiseerd onderzoek van deze gegevens – een bindende uitspraak te doen over de vraag of deze verzoeker voldoet aan de voorwaarden van de richtlijn 2011/95 om internationale bescherming te krijgen (HvJ 29 juli 2019, C556/17, Torubarov, punt 65).

Artikel 46, lid 3, van de richtlijn 2013/32, gelezen in samenhang met artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat de rechterlijke instantie van een lidstaat waarbij in eerste aanleg een beroep tegen een beslissing inzake een verzoek om internationale bescherming is ingediend, verplicht is zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee het orgaan dat deze beslissing heeft genomen rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van die beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C 585/16, Alheto, punt 118).

De Raad kan dan ook nagaan of verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het verdwijnen van de wettelijke basis van de bestreden beslissing en het gegeven dat Georgië niet langer een veilig land van herkomst is, verhindert de Raad niet het verzoek om internationale bescherming door middel van een volledig en *ex nunc*-onderzoek naar zowel de feitelijke als de juridische gronden te beoordelen op basis van een andere rechtsgrond, mits eerbiediging van de rechten van verdediging (zie HvJ 25 juli 2018, C 585/16, Alheto, punten 119-121, 124-127 en 130 alsook de aldaar aangehaalde rechtspraak, RvS 10 februari 2023, nr. 255.752).

In casu heeft de Raad er ter terechtzitting op gewezen dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan volgens de eerste paragraaf het beschermingsverzoek van verzoeker volgens een versnelde procedure werd behandeld en volgens de tweede paragraaf het verzoek als kennelijk ongegrond werd beschouwd, thans niet langer van toepassing is. In het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024) is Georgië immers niet meer opgenomen als zijnde een veilig land van herkomst. Ter terechtzitting werd het voornemen kenbaar gemaakt aan de aanwezig partij, verzoeker, om het beschermingsverzoek als gevolg hiervan te beoordelen in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aanwezige partij kreeg ter terechtzitting de mogelijkheid om hierover haar opmerkingen te formuleren en haar standpunt uiteen te zetten over zowel de feitelijke als de juridische elementen die bepalend zijn voor de uitkomst van de procedure, waarbij de advocaat van verzoeker aangaf zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit

onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Waar verzoeker in het verzoekschrift hekelt dat de commissaris-generaal hem niet uitnodigde voor een tweede persoonlijk onderhoud, wijst de Raad op artikel 57/5ter, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. De commissaris-generaal heeft een discretionaire bevoegdheid om een

tweede persoonlijk onderhoud te organiseren indien hij dit nodig acht om, in het licht van de op hem rustende verplichting, een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade te voeren en nadere inlichtingen te verwerven die kunnen leiden tot het vaststellen van het al dan niet bestaan van een nood aan internationale bescherming. Te dezen blijkt dat verzoeker werd opgeroepen en gehoord in het kader van een persoonlijk onderhoud op 16 januari 2023. Aldus is aan de vereiste van voormeld wetsartikel voldaan. Waaruit verzoeker afleidt dat de commissaris-generaal er *in casu* toe verplicht was om een tweede persoonlijk onderhoud te organiseren, kan geheel niet worden ingezien.

2.3.6. Verzoeker betwist de bestreden beslissing in het geheel niet waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd omwille van zijn politieke activiteiten en/of politieke voorkeur.

Blijkens de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal dat (i) uit algemene landeninformatie blijkt dat er actueel geen sprake is van gerechtelijke vervolging van personen die onder het vorige UNM-bewind een overheidsfunctie bekleedden, noch van personen die onder datzelfde bewind lid/aanhanger waren van UNM. Verder (ii) stelt de commissaris-generaal dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat er in zijn geval sprake is van het tegendeel, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken. Zo (a) stelt de commissaris-generaal dat het feit dat verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaarde dat hij samen met zijn (toenmalige) echtgenote Georgië ontvluchtte wegens problemen met haar ex-man en geen enkel gewag maakte over enige politieke problemen of bedreigingen vanwege K. B., waarover hij wel sprak in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek alwaar hij dan weer zweeg over de problemen met de ex-man, en het feit dat hij dit niet kan verschonen en bij zijn pogingen hiertoe volatiele verklaringen aflegt, afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende politieke problemen alsook de vermeende problemen met de ex-man van zijn ondertussen ex-echtgenote. Voorts (b) legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot kernelementen van zijn problemen met K. B. Daarnaast (iii) merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker, voor zover er nog enig geloof zou kunnen worden gehecht aan zijn problemen, niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kan doen op bescherming voorzien in Georgië.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het volharden in zijn problemen en vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.7.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. In eerste instantie maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Georgië omwille van zijn vermeend politiek activisme en zijn politieke voorkeur.

2.3.7.3.1. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat, omwille van verschillende redenen, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen omwille van zijn vermeend politiek profiel.

Ten eerste wijst de Raad op het feit dat verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaarde dat hij samen met zijn echtgenote Georgië ontvluchtte wegens problemen met haar ex-man en toen geen enkel gewag maakte over enige politieke problemen of bedreigingen vanwege K. B. (administratief dossier, 'verklaring DVZ' d.d. 26 november 2019, punt 37), waarover hij wel sprak in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek. Verzoeker slaagt er noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud, noch in het verzoekschrift in dit te verschonen. Bij confrontatie met zijn verklaringen ten tijde van zijn eerste verzoek tijdens zijn persoonlijk onderhoud, verklaarde verzoeker enkel "*ik weet het niet*", en vervolgens dat hij die verklaringen niet gedaan had, of dat zijn verklaringen verkeerd begrepen werden

(administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud d.d. 16 januari 2023, p. 10-11). Dat verzoeker dit verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens zijn eerste beschermingsverzoek blijkt nochtans duidelijk uit de neerslag van zijn verklaringen, die hem in het Georgisch werden voorgelezen en die hij als correct ondertekende (administratief dossier, 'verklaring DVZ' d.d. 26 november 2019). Vreemd genoeg verandert verzoeker meteen daarna het geweer van schouder en stelt hij dat hij (en zijn ex-echtgenote) toch problemen hadden met de ex van zijn inmiddels ex-echtgenote. Verzoeker verklaarde dat deze man hem met de dood bedreigde sedert 2008-2009, tot 2017, dat de problemen nog niet opgelost zijn, en dat hij zelfs indien hij enkel met de ex van zijn vroegere echtgenote problemen gehad hebben, nog altijd Georgië zou hebben verlaten (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Als dat werkelijk zo zou zijn, kan niet ingezien worden waarom verzoeker deze problemen niet spontaan vermeldde ten tijde van zijn huidige, derde, verzoek om internationale bescherming, en dat hij bij confrontatie niet weet om welke problemen het gaat en zelfs ontkent hier ooit over gesproken te hebben. In het verzoekschrift komt verzoeker nog met een derde versie op de proppen door te stellen dat de problemen met K. B. de belangrijkste zijn en dat de problemen met de ex-man van zijn vroegere echtgenote nog steeds bestaan, doch minder actueel zijn. Ook indien deze problemen – ondanks dat deze minder actueel zouden zijn – nog steeds bestaan, kan nog steeds verwacht worden dat verzoeker hier spontaan melding van maakte bij het indienen van zijn derde beschermingsverzoek, *quod non*. Met deze uiterst volatiele verklaringen slaagt verzoeker er niet in te verklaren waarom hij in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaarde dat hij samen met zijn echtgenote Georgië ontvluchtte wegens problemen met haar ex-man en geen enkel gewag maakte over enige politieke problemen of bedreigingen vanwege K. B., zijnde het motief waarop zijn huidige beschermingsverzoek integraal is gebaseerd. Het voorgaande doet dan ook reeds in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende problemen omwille van zijn vermeend politiek profiel.

Ten tweede legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over kernelementen inzake zijn vermeende problemen met K. B. In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Zo stelde u op DVZ nog dat uw vader bedreigd werd door dezelfde criminele bende als u (Verklaringen derde verzoek, rubriek 22). Op het CGVS echter stelt u dat uw broer in de problemen kwam met dezelfde criminelen, maar ontkent u dat andere familieleden ook in de problemen kwamen (CGVS p. 10). Bij confrontatie stelt u dat uw vader overleden is omdat hij zich zodanig zorgen maakte om uw problemen, maar die uitleg heft de tegenstrijdigheid niet op (CGVS p. 15).

Voorts verklaarde u op de DVZ dat de criminele bende van K. B. u drie keer fysiek heeft aangevallen voor uw vertrek (Verklaringen derde verzoek, rubriek 17). Op het CGVS maakt u echter slechts gewag van twee geweldincidenten: u werd geslagen op een verkiezingsdag, en werd beschoten op 19 september 2018. U ontkent dat er andere geweldsincidenten zouden gebeurd zijn (CGVS p. 10). Bij confrontatie met uw verklaringen over drie fysieke aanvallen op de DVZ, komt u niet verder dan vaagweg te stellen dat u het niet weet, dat u veel incidenten heeft gehad, en dat u zich niet meer in detail herinnert hoe het was (CGVS p. 15-16). Dat is geen ernstige uitleg. Logischerwijze zou immers kunnen worden verwacht dat u nog zou weten of u twee dan wel drie keer fysiek werd belaagd.”

Waar verzoeker in het verzoekschrift oppert dat zijn familie, zijnde zijn vader en broer, ook problemen hadden met zijn belagers en dat zijn vader ook door hen bedreigd werd, stelt de Raad vast dat deze *post factum*-verklaring niet te rijmen valt met de verklaring die verzoeker bij het commissariaat-generaal aflegde, alwaar hij uitdrukkelijk ontkende dat er, behalve zijn broer, nog andere familieleden problemen ondervonden met zijn belagers. Verzoeker slaagt er met zijn *post factum*-bewering uit het verzoekschrift aldus geenszins in voormelde tegenstrijdigheid te verschonen.

Voorts betoogt verzoeker in het verzoekschrift, wat betreft de tegenstrijdigheid inzake het aantal incidenten, dat er talrijke geweldincidenten waren met de criminele bende van K. B. en dat hij minstens drie keer fysiek werd aangevallen voor zijn vertrek uit Georgië. In deze benadrukt de Raad dat verzoeker tijdens de administratieve procedure wel degelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken sprak over twee incidenten en bij het commissariaat-generaal over drie incidenten. Door nu in het verzoekschrift plots te stellen dat er talrijke geweldsincidenten plaatsvonden, komt verzoeker nog met een derde versie van de feiten op de proppen, hetgeen geenszins ernstig is, voormelde tegenstrijdigheid niet weet te vergoelijken en juist verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Het louter volharden in één versie van zijn verklaringen is evenmin afdoende.

In weerwil tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, betreffen voormelde tegenstrijdigheden wel degelijk kernelementen van zijn vermeende problemen met K. B. Deze tegenstrijdigheden hebben namelijk betrekking op andere familieleden van verzoeker die problemen zouden kennen met zijn belagers en het aantal incidenten die zouden hebben plaatsgevonden, zijnde wezenlijke elementen uit het voorgehouden relaas.

Dat verzoeker door trauma niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze verklaringen af te leggen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, wordt dan weer geenszins gestaafd aan de hand van medische attesten. Meer zelfs, verzoeker maakte nergens doorheen de administratieve procedure van zijn huidig beschermingsverzoek melding als zou hij een trauma hebben, laat staan dat hij hierdoor niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure voor het bekomen van internationale bescherming. Ook het gegeven dat verzoeker stress zou hebben gehad tijdens zijn interviews, kan de voormelde tegenstrijdigheden niet verschonen. In dit verband wijst de Raad erop dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoeker niet ontslaat van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Het argument veel stress te hebben gehad tijdens voormeld verhoor, doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissing (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Verder benadrukt de Raad nog dat er *in casu* geen gegevens voorhanden zijn waaruit blijkt dat stress of eventuele andere problemen verzoeker verhinderd zouden hebben op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de administratieve procedure en de kern van zijn asielmotieven op een dienstige wijze uiteen te zetten.

Ten slotte en volledigheidshalve merkt de Raad, in navolging van de verwerende partij, op dat verzoeker geen begin van bewijs neerlegt met betrekking tot zijn vermeende problemen omwille van zijn vermeend politiek profiel. De door hem tijdens de administratieve procedure van zijn huidig beschermingsverzoek neergelegde lidkaart van de partij Nationale Beweging en attest ter bevestiging van zijn lidmaatschap van deze partij hebben betrekking op zijn politiek profiel *an sich* en worden hierna besproken.

2.3.7.3.2. Daarnaast oordeelt de Raad dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeend politiek profiel *an sich*, waardoor ook niet kan worden aangenomen dat hij, los van problemen in het verleden, hierdoor bij terugkeer problemen zou kennen.

In deze oordeelt de Raad dat het feit dat verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaarde dat hij samen met zijn (toenmalige) echtgenote Georgië ontvluchtte wegens problemen met haar ex-man en geen enkel gewag maakte over enige politieke problemen of bedreigingen vanwege K. B., waarover hij wel sprak in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek (en het feit dat hij dit niet kan verschonen en bij zijn pogingen hiertoe volatiele verklaringen aflegt) de algemene geloofwaardigheid in zeer ernstige mate onderuit haalt, waardoor ook getwijfeld kan worden aan verzoekers politiek profiel *an sich*. Hierbij komt nog dat verzoeker verklaarde dat hij sinds 2010 lid was van de partij Nationale Beweging en dat hij tot de laatste verkiezingen voor zijn vertrek in 2018 optrad als toezichthouder (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 5-6) en dat, hoewel uit de door verzoeker tijdens de administratieve procedure van zijn huidig beschermingsverzoek neergelegde lidkaart van de partij lijkt te blijken dat verzoeker lid is sinds 2010, uit de vertaling van het tijdens de administratieve neergelegde attest *d.d.* 9 februari 2022 dat zijn lidmaatschap bij de partij bevestigd blijkt dat hij sinds oktober 2018 – en dus vlak voor zijn vertrek uit Georgië op 23 november 2018 – lid werd van de partij (administratief dossier, map stukken). Deze ernstige discrepantie tussen de door hem neergelegde stukken en tussen de stukken en zijn verklaringen, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn politiek profiel volledig.

2.3.7.3.3. De door beide partijen in het kader van onderhavig beroep bijgebrachte informatie is, ook voor zover zij betrekking heeft op de situatie van politieke opposanten in Georgië, geenszins afdoende om aan te tonen dat verzoeker een vrees voor vervolging koestert ten aanzien van Georgië, hetgeen *in concreto* dient te worden aangetoond. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal op goede gronden vaststelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden relaas, en dat verzoeker evenmin zijn vermeend politiek profiel aannemelijk maakt. De thans aangevoerde algemene informatie doet geen afbreuk aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing die betrekking hebben op verzoekers individuele situatie en waaruit, zo weze herhaald, genoegzaam blijkt dat aan zijn relaas, alsook zijn vermeend politiek profiel geen geloof kan worden gehecht. Ook het gegeven als zou verzoekers voorgehouden relaas (of de verklaringen inzake zijn vermeend politiek profiel)

overeenstemmen met deze informatie, doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

2.3.7.4. Voorts kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers (vrees naar aanleiding van de) vermeende problemen met de ex-man van zijn ondertussen ex-echtgenote. In deze kan worden gewezen op het feit dat verzoeker deze problemen in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek aanhaalde, doch geenszins spontaan vermeldde bij het indienen van zijn huidig derde beschermingsverzoek. Wanneer verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud naar aanleiding van zijn huidig beschermingsverzoek gevraagd werd of de problemen met K. B. de enige reden vormden voor zijn vertrek uit Georgië, bevestigt hij dit ook expliciet (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Dit alleen al volstaat om geen geloof te hechten aan deze vrees. Hierbij komt nog dat verzoeker dit niet weet te verschonen en vooral dat hij in zijn pogingen hiertoe uiterst volatiële verklaringen aflegt. In de bestreden beslissing wordt in dit verband terecht als volgt overwogen:

“Bij confrontatie met uw verklaringen ten tijde van uw eerste verzoek, stelt u enkel “ik weet het niet”, en vervolgens stelt u dat u die verklaringen niet gedaan had, of dat uw verklaringen verkeerd begrepen werden (CGVS p. 10-11). Vreemd genoeg verandert u meteen daarna het geweer van schouder, en stelt u dat jullie toch problemen hadden met de ex van uw echtgenote. U stelt dat hij u met de dood bedreigde sedert 2008-2009, tot 2017, dat de problemen nog niet opgelost zijn, en dat u ook mocht u énkél met de ex van uw vrouw problemen gehad hebben, dat u dan nog altijd Georgië zou hebben verlaten (CGVS p. 11-12). Als dat werkelijk zo zou zijn, kan niet ingezien worden waarom u over deze problemen geen enkele melding maakte ten tijde van uw derde verzoek om internationale bescherming, en dat u bij confrontatie niet weet om welke problemen het gaat en zelfs ontkent hier ooit over gesproken te hebben. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van de idee dat u werkelijk problemen zou gekend hebben met de ex-man van uw echtgenote.”

Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat zijn belangrijkste problemen deze zijn met K. B. en dat hij ook andere problemen heeft met de ex-man van zijn ondertussen ex-echtgenote, maar dat deze vooral actueel waren toen hij nog bij zijn ex-echtgenote woonde en nu minder actueel zijn, biedt hier – gelet op hetgeen hierover werd gesteld onder punt 2.3.7.3.1. van het onderhavig arrest – geen verschoning en zorgt er juist voor dat zijn verklaringen nog volatieler voorkomen.

2.3.7.5. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker niet gevolgd kan worden waar hij in het verzoekschrift stelt dat de commissaris-generaal zijn migratieroute zwaarder laat doorwegen dan de eigenlijke vluchtmotieven en dat in de bestreden beslissing vooral wordt gefocust op het feit dat Georgië een veilig land is en dat verzoeker (gedwongen) terugkeerde naar Georgië. In deze benadrukt de Raad dat noch in de bestreden beslissing, noch in voormelde analyse wordt verwezen naar verzoekers reisroute of het feit dat hij (gedwongen) terugkeerde naar Georgië, hetgeen overigens niet het geval is voor hem. Er kan dan ook worden aangenomen dat deze zinsneden in het verzoekschrift werden opgenomen door onzorgvuldig kopieer- en plakwerk van verzoekers advocaat. Bijgevolg wordt deze passage verder buiten beschouwing gelaten. Voorts blijkt uit het voorgaande dat verzoekers verklaringen wel degelijk in rekening worden gebracht. Verzoeker biedt in ieder geval geen verduidelijking waar dit niet het geval zou zijn geweest. Te dezen stipt de Raad aan dat in de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, nergens wordt gesteld dat zijn beweringen slechts loutere beweringen zijn en verder dat hij, opnieuw in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift boudweg wordt voorgehouden, geen correcte en coherente beschrijving van de vervolgingsfeiten heeft gegeven, net gelet op de manifest tegenstrijdige verklaringen over de aard en frequentie van de bedreigingen. Dat verzoekers verklaringen gedetailleerd zijn, kan – los van de vraag of dit waar is – geen afbreuk doen aan voormelde pertinente vaststellingen. Tevens biedt verzoeker geen verduidelijking bij zijn bewering dat er in de bestreden beslissing te hard wordt gefocust op het gegeven dat Georgië een veilig land van herkomst is, waardoor dit niet kan worden aangenomen. Bovendien dient te worden herhaald dat Georgië – hoewel nog een veilig land van herkomst bij het nemen van de bestreden beslissing – vandaag niet langer als dusdanig wordt aangemerkt en dat verzoekers beschermingsverzoek in het kader van onderhavig beroep beoordeeld wordt in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dus niet langer in het licht van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet dat van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming die afkomstig zijn uit een veilig land van herkomst.

2.3.7.6. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van verzoekers politieke profiel en de vermeende problemen die hij hierdoor in het verleden beweert gekend te hebben, en gelet op het feit dat de vermeende problemen met de ex-man van zijn ondertussen ex-echtgenote evenmin geloofwaardig zijn, speelt de vraag naar het voorhanden zijn van nationale bescherming in zijn hoofde niet. De overwegingen

van de bestreden beslissing in dit verband worden door de Raad niet overgenomen en het verweer van verzoeker hiertegen in het verzoekschrift is dan ook niet ter zake dienend.

2.3.7.7. Tot slot oordeelt de Raad dat de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde identiteitskaart geen afbreuk vermag te doen aan het voorgaande. Dit heeft betrekking op zijn identiteit, wat *in casu* in de huidige stand van de rechtspleging niet wordt betwist.

2.3.7.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

3.3.7.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.8.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord bij het commissariaat-generaal. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.11. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.12. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.13. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS